

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Yrsa

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Helge", i Oehlenschläger, Adam: *Helge*, udg. af Søren Baggesen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 140.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl06-shoot-idm140072288802928/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Helge

YRSA
Og hvilken?

FREIA
Moderghæden!

YRSA
skjuler sit Ansigt i sine Hænder
Jeg Elendige!

FREIA
Hvad gyseligt undfanget er, skal skjønt opstaae.
Paa Lavabjerget voxer hist den bedste Vinn,
Og giftig Sump udklækker ofte herligst Frugt
Af Jordens rene Moderskiød. Thi gram Dig ei!
Den Søn, Du under Hierret bær, skal hædre Dig;
Og ikke Dig, men Danmarks Land! Ei Danmark bløt,
Men hele Norden! Norden ei i Livet kun,
Men evig funkle skal hans stolte Helteroes,
Og høit begeistre Verden om totusind Aar
Hans Priis at siunge. *Hrolf* – saa skalst Du kalde ham!
Hans Fader reed til Odin nys fra Gravens Høi;
Men Hrolf skal arve Helges Krone. Bring ham hjem
Til Danmark! Lad den fromme Hro opdrage ham
Til Kongedyd i Leireskov ved Kilderne.
Hans Navn skal sanile Kæmper, som skal elske ham
Og døe med ham. Og naar han døer, da skal hans Død
Selv lyse gennem Gravens Nat, som Stjerne; som
Det bedste Billed Oldtid har at glimre med
Paa nordisk Krafts urokkelige Trofasthed.
Farvel! Farvel! – Aftør Din Taare! Lev! og viid:
Uskyldighed forlades ei af Guderne.

Hun forsvinder

YRSA
O Himnelse! dybt har Dit Løfte styrket mig.